

Cornelis Haringa, gesneuveld op 10 mei 1945 te Dordrecht

Cornelis (Kees) is geboren op 2 februari 1906 in Heeg als oudste zoon van Gerke Haringa en Fetse Nauta (uit Skraad). Na Cornelis kwamen er nog 5 kinderen. Sjoerd (1908-1988), Fetse (1911-1984), Eelkje (1914-1916), Eeke (1917-2000) en Antje (1920-2012). In Heeg heeft Kees alleen op de gereformeerde lagere school gezeten, verder leren was er niet bij. Er moest gewerkt worden. Kees werd grondwerker en dat verklaard gelijk hoe hij terecht gekomen is bij de Zuiderzee werken. De aanleg van de afsluitdijk is jarenlang zijn werkterrein geweest. Het werk was zwaar, maar F25,- in de week was toen best een goed loon. Er moest wel 6 dagen voor gewerkt worden. Kees was geen standaard inwoner van het kerkse Heeg. De politiek had zijn interesse, vooral wat er in de S.D.A.P. omging werd door hem nauwlettend gevolgd. Hij leefde bewust en had zijn idealen. Politieke bijeenkomsten werden door hem regelmatig bezocht. De rechten van de arbeider, daar wilde hij voor opkomen. Van het leger en koningshuis moest hij in zijn jonge jaren niets hebben. Hij was door en door een pacifist en een van zijn grote voorbeelden was Fedde Schurer. Kees stak zijn mening niet onder stoelen of banken. Dat liep wel eens spaak met mensen die er anders over dachten, een echte Fries zou je kunnen zeggen. Koningsgezind was hij ook niet. Kees speelde in het korps maar als het Wilhelmus gespeeld moest worden zette hij demonstratief zijn blaasinstrument neer. Een man met eigen principes. Als dienstplichtig soldaat heeft hij in Den Helder gelegen. Vele jaren later in 1939 kwam de mobilisatie en ook Kees moest onder de wapens. Zijn bestemming werd Dordrecht. Hij kwam bij het onderdeel van de Pontonniers en Torpedisten. De dreiging van het Nationaal Socialisme moet Kees veranderd hebben, want hij werkt hem in die tijd vrijwillig op van soldaat naar sergeant. Als land en volk in gevaar komen zal hij het niet in de steek laten. Politie D.J. Brouwer die hem in Dordrecht heeft meegemaakt noemt Kees een zeer flinke kerel. Dan komt het fatale schot om een uur of acht in de morgen. In de buurt van het station moet het gebeurd zijn (volgens zeggen) Kees Haringa is een van de eerste Nederlanders die sneuvelt. Het was een klap voor ons zei Anna de jongste zus van Kees, zo iets laat je niet meer los. Heit en Mem hebben in stilte en waardigheid dit verlies proberen te verwerken.

Dit was een vertaling van een artikel in de dorpskrant "De Sylbode" geschreven in 1989 door de toenmalige hoofdonderwijzer van de christelijke lagere school "Willem O. Santema"